

- 3) wyszczególnienie kwalifikacji fachowych i stażu pracy wymaganych do wykonania projektu,
 - 4) wyszczególnienie zakresu zlecenia, pełnej nazwy i adresu zlecającego oraz warunków umownych.
2. Opinia kierownika zakładu pracy powinna zawierać:
- 1) potwierdzenie danych wykazanych we wniosku pracownika,
 - 2) stwierdzenie, czy przyjęta praca dodatkowa nie odbija się ujemnie na wykonywaniu przez pracownika normalnych obowiązków służbowych.

§ 8. Pracownicy jednostek resortu gospodarki komunalnej, którzy wykonują projekty w budownictwie nie uzyskawszy uprzednio pozwoleń określonych w niniejszym zarządzeniu, będą niezależnie od odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 10 ustawy pociągnięci do odpowiedzialności służbowej.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

104

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 28 stycznia 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Żaki” obszar lasu o powierzchni 17,52 ha w Leśnictwie Polanka Wielka Nadleśnictwa Państwowego Andrychów, położony w miejscowości Żaki, w gromadzie Włosienica, w powiecie oświęcimskim województwa krakowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział 5, według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1951—1960 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego zespołu grądowego z przewagą starodrzewia lipowego, obrazującego fragment pierwotnego krajobrazu doliny Wisły.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem drzew martwych, wywrotów i złomów, w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności

gółności nalotów i podrostów, z pozostawieniem w ziemi karpiny,

- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin i ich części,
- d) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich czynności gospodarczych, z wyjątkiem koniecznych zabiegów zmierzających do zachowania naturalnego typu lasu,
- e) niszczenie lub uszkodzanie drzew lub innych roślin,
- f) niszczenie gleby, pozyskiwanie kamieni, gliny, piasku i innych kopalin,
- g) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

105

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 28 stycznia 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jadwisin” obszar lasu o powierzchni 96,44 ha w Leśnictwie Zegrze Nadleśnictwa Państwowego Pomiechówek, położony w miejscowości Jadwisin, w gromadzie Borowa Góra, w powiecie nowodworskim województwa warszawskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 58 i oddział 59 pododdziały b, c, d, f, g, h, i, k, l, m, n, o, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1956—1965 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i społecznych fragmentu naturalnego lasu mieszanego dębowo-sosnowego z domieszką świerka, modrzewia i brzozy, stanowiącego pozostałość dawnej Puszczy Serockiej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny, jak również — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — wykonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem pozyskania nasion na potrzeby odnowienia lasu, które może odbywać się za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,
- c) zbiór grzybów, ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) zbiór ściółki leśnej, trawy i pasanie zwierząt gospodarskich,

- e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
- f) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- g) niszczenie gleby, zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- h) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,

- i) wznoszenie budowli, zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych oraz innych urządzeń technicznych,
- j) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol

106

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 2 marca 1959 r.

w sprawie określenia granic Karkonoskiego Parku Narodowego i ograniczeń obowiązujących na jego terenie oraz w sprawie zarządzania Parkiem.

Na podstawie § 2 ust. 2, § 4 ust. 2, § 5 oraz § 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie utworzenia Karkonoskiego Parku Narodowego (Dz. U. Nr 17, poz. 90) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W skład Karkonoskiego Parku Narodowego, zwanego dalej „Parkiem”, wchodzi następujące obszary należące do państwowego gospodarstwa leśnego:

1) obszar położony w paśmie Karkonoszy o łącznej powierzchni około 5.374,32 ha, obejmujący następujące tereny:

- a) oddziały lasu 263-277, 156 b, 157 c, d, 179-182, 228-234, 243-255 Nadleśnictwa Państwowego Szklarska Poręba o powierzchni około 1.025,20 ha,
- b) oddziały lasu 235 c, d, 236 b, k, 237-266, 48, 49, 80-88, 104-116, 143-154, 190-197, 219-225 Nadleśnictwa Państwowego Sobieszów o powierzchni około 1.967,18 ha,
- c) oddziały lasu 158-162, 189-203, 225, 226, 231-253, 265-296 Nadleśnictwa Państwowego Śnieżka o powierzchni około 2.231,79 ha,
- d) oddziały lasu 329-332, 343, 348, 349, 357-359 Nadleśnictwa Państwowego Kowary o powierzchni około 150,15 ha,

2) wodospad Szklarki obejmujący oddziały lasu 261a, b, c, d, e, f, g, h, i oraz 277 a, c, 276 a, c Nadleśnictwa Państwowego Piechowice o łącznej powierzchni około 54,64 ha,

3) uroczysko Chojnik obejmujące oddziały lasu 2-6 Nadleśnictwa Państwowego Sobieszów o powierzchni około 79,84 ha.

2. Oprócz obszaru wymienionego w ust. 1 włącza się do Parku dla celów administracyjnych następujące obszary należące do państwowego gospodarstwa leśnego:

- 1) osadę służbową w Jagniątkowie, w osiedlu Sobieszów o powierzchni około 0,10 ha,
- 2) osadę służbową w Jagniątkowie, w osiedlu Sobieszów (dom robotniczy) o powierzchni około 0,25 ha,
- 3) osadę służbową w Karpaczu przy ul. Wolnej 6 o powierzchni około 0,20 ha.

§ 2. 1. Ochronie ścisłej podlegają obszary położone powyżej górnej granicy lasu, a mianowicie: oddziały lasu 276, 277 Nadleśnictwa Państwowego Szklarska Poręba o powierzchni około 288,60 ha, oddziały 244 (część), 243 (część), 263-266 Nadleśnictwa Sobieszów o łącznej powierzchni około 531,18 ha, oddziały lasu 288-296 Nadleśnictwa Śnieżka o powierzchni około 899,32 ha, oddział lasu 349 oraz część oddziałów 329, 330, 331, 332 Nadleśnictwa Kowary o łącznej powierzchni około 39,57 ha, z wyłączeniem terenów stanowiących najbliższe otoczenie schronisk turystycznych i placówek wojskowych.

2. Pozostałe obszary wymienione w § 1 ust. 1, z wyjątkiem terenów zabudowanych lub pozostających pod uprawą rolną i pastwiskową, podlegają ochronie częściowej.

3. Ochrona ścisła zmierza do zachowania w stanie nie naruszonym całości przyrody, a w szczególności do utrzymania naturalnego składu lasu, jego podszycia i runa oraz wszystkich elementów przyrody żywej, należących do świata roślinnego i zwierzęcego, a także elementów przyrody nieożywionej.

4. Ochrona częściowa zmierza do przywrócenia przyrodzie stanu naturalnego przez stosowanie odpowiednich zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych i ochronnych oraz przez usuwanie elementów obcych pierwotnemu składowi zespołów roślinnych i siedlisku bądź też do zachowania w określonym stanie niektórych elementów przyrody.

5. Dyrektor Parku na podstawie opinii Rady Parku i za zgodą właściwego dla spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej oznaczy bliżej w terenie granice obszarów poddanych pod ochronę ścisłą.

§ 3. 1. W lasach państwowych wchodzących w skład Parku położonych na obszarze określonym w § 1 ust. 1 powinno być prowadzone gospodarstwo rezerwatowe. W zależności od stanu lasów poszczególne ich partie podlegają ochronie ścisłej bądź ochronie częściowej.

2. Zasady sporządzania i tryb zatwierdzania planów gospodarstwa rezerwatowego określi Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w osobnym zarządzeniu.

§ 4. 1. W razie naruszenia stanu lasu przez klęskę żywiołową lub w razie niebezpieczeństwa pojawienia się szkodnika zagrażającego istnieniu lasu na terenach pozostających pod ochroną ścisłą powinny być zastosowane niezbędne zabiegi ochronne. Decyzję o rodzaju i rozmiarze tych zabiegów podejmuje Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego na podstawie opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

2. Na obszarach pozostających pod ochroną ścisłą mogą być również wykonywane inne czynności uznane przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego na podstawie opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody za niezbędne w związku z udostępnieniem do zwiedzania niektórych części tych obszarów.

§ 5. 1. Na obszarach pozostających pod ochroną częściową stanowiących własność Państwa nie mogą być wykonywane następujące czynności:

- 1) usuwanie drzew, z wyjątkiem przypadków, kiedy podyktowane to jest potrzebami gospodarstwa rezerwatowego,
- 2) zbiór owoców roślin runa poza miejscami wyznaczonymi przez dyrektora Parku, po zasięgnięciu opinii Rady Parku i za zgodą właściwego dla spraw ochrony przyrody organu prezydium powiatowej rady narodowej;